

Audiodeskrypcja jako narracja.
Zastosowanie analizy filmu oraz analizy jego percepcji
w pisaniu i nauczaniu audiodeskrypcji

Izabela Künstler-Zawisza

MOJE DOŚWIADCZENIA Z AUDIODESKRYPCJĄ

Telewizja Polska (1994 - 2010)

SWPS (od 2010)

IKF ON "Pociąg"

UJ (2012)

ADAPTER

Napisy-Audiodeskrypcja (od 2010)

CANAL+

NINATEKA

Moja droga do audiodeskrypcji

DYGRESJA – co wiedzieć, widzieć, umieć, lubić... żeby pisać AD nie męcząc siebie i obiorców:

- Lubić kino!

KOLEJNE KATEGORIE TAKŻE - LUBIĆ I UMIEĆ:

- Pisać – przydaje się świadomość różnic stylistycznych i umiejętność wyboru właściwego stylu (słuch językowy);
- Patrzeć – na film i świat, spostrzegawczość, wrażliwość, empatia...
- Słuchać filmu i AD – wybór właściwego tempa, wycucie rytmu, dobór głosu lektora (w miarę możliwości)
- Myśleć - by odczytać konstrukcję scenariusza, nie zburzyć jej, lecz podkreślić logiczną konstrukcją AD;
- Wiedzieć – jak najwięcej, ale mieć też świadomość niewiedzy i potrzebę sprawdzania, szukania dokumentowania... (sprawności dziennikarskie)

<http://napisy-audiodeskrypcja.pl/>
AUDIODESKRYPCJA - NARRACJA

SCENARIUSZ PREZENTACJI:

od obiektywizmu przez subiektywizm i z powrotem.

PROLOG: Audiodeskrypcja to narracja – DEFINICJA, którą będę udowadniać

AKT 1. EKSPozyCJA: pierwsze audiodeskrypcje, pierwsze definicje i standardy.
DYSKUSJE: Co jest subiektywne? Czy nazywać emocje? Kiedy i jak nazywać osoby i miejsca?. **1. zwrot akcji: audiodeskrypcja jest subiektywna i nie może ograniczać się do opisu;**

AKT 2. Definiowanie, czym AD jest, a czym nie jest.
2. zwrot akcji: EUREKA! Trzeba odczytać scenariusz!

AKT 3. Jak odtworzyć w audiodeskrypcji założenia twórców filmu, wykorzystując założenia scenariusza.

Moja droga do audiodeskrypcji – PROLOG

ZAŁOŻENIA – oczywiste, ale warto zdefiniować

SYTUACJA: niewidomy widz w kinie,
przed telewizorem lub komputerem

- CEL: satysfakcja odbiorcy;
- SATYSFAKCJA: odbiór poruszający emocje, dostarczający rozrywki i informacji porównywalnych (bo odbiór zawsze jest subiektywny) z odbiorem wszystkich obecnych – patrzących i słuchających.

Moja droga do audiodeskrypcji – PROLOG

PRZEDMIOT ANALIZY, czyli MOJA DEFINICJA AUDIODESKRYPCJI

Utwór dźwiękowy odbierany przez słuchających. Nie – film z „nakładką”.

Efekt „nowego utworu” porównywalny z dubbingiem, który zachowuje dźwięk oryginalny, a dodaje nową ścieżkę dźwiękową dialogów.

Audiodeskryptor stwarza postać **narratora behawioralnego z intuicją psychologiczną**. Pisze dobry tekst – cokolwiek to znaczy – i dba o dobry dźwięk – w miarę możliwości.

Rezultat: świadomie skonstruowana narracja dźwiękowa i satysfakcja odbiorców 😊

Moja droga do audiodeskrypcji – I AKT

- Standardy brytyjskie i amerykańskie;
- Polskie definicje różne,
w tym definicja dzieła filmowego;
- Poszukiwanie obiektywizmu.

>>>

Moja droga do audiodeskrypcji – I AKT

STANDARDY AUDIODESKRYPCJI - chronologicznie

Fundacja Audiodeskrypcja – Białystok - 2010

DEFINICJA: Produkcje audiowizualne - dzieła filmowe i telewizyjne, które są **płynnym ciągiem obrazów i dźwięków**.

Audiodeskrypcja poprzez krótkie, precyzyjne i obiektywne **opisy scen** umożliwia widzom niewidomym samodzielną interpretację treści wizualnych.

Audiodeskrypcja to technika wspomagająca. Oznacza to, iż wspomaga, a nie zastępuje zdolności obserwacji osób niewidomych.

Audiodeskryptor nie opowiada historii, lecz **opisuje tworzące ją sceny**, nie przedstawia własnych wniosków, ani motywów opisywanych postaci.

Moja droga do audiodeskrypcji – I AKT

STANDARDY AUDIODESKRYPCJI - chronologicznie

Ustawa o radiofonii i telewizji z 25.03 2011 r.

„Audiodeskrypcja to werbalny, dźwiękowy

opis obrazu i treści wizualnych

zawartych w audycji audiowizualnej, przeznaczony dla osób niepełnosprawnych z powodu dysfunkcji narządu wzroku, umieszczony w audycji lub rozpowszechniany równocześnie z audycją”.

Moja droga do audiodeskrypcji – I AKT

STANDARY AUDIODESKRYPCJI - chronologicznie

REKOMENDACJE KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI

Właściwa audiodeskrypcja jest transparentna, czyniąc widzialnym opisywany słowami obraz. Ważna jest znajomość języka utworu, który stanowi o kolejności kadrów i sposobie ich łączenia. Audiodeskryptor odczytuje ten język i jego kody, a ich sens zapisuje w tekście audiodeskrypcji.

Moja droga do audiodeskrypcji – I AKT

Fundacja Kultury bez Barier

ul. Bohdziewiczza 2, 01-685 Warszawa

KRS: 0000223025, REGON: 015889370, NIP: 1181763221

FUNDACJA KULTURY
BEZ BARIER

Audiodeskrypcja – zasady tworzenia

Wstęp

„Audiodeskrypcja to werbalny, dźwiękowy opis obrazu i treści wizualnych zawartych w audycji audiowizualnej, przeznaczony dla osób niepełnosprawnych z powodu dysfunkcji narządu wzroku, umieszczony w audycji lub rozpowszechniany równocześnie z audycją” – taką definicję audiodeskrypcji zawiera Ustawa o radiofonii i telewizji z dnia 25 marca 2011 roku.

Definicja ta jest pierwszym w polskim systemie prawnym usankcjonowaniem terminu audiodeskrypcja. „Werbalny, dźwiękowy opis obrazu i treści wizualnych” był jednak wykorzystywany w naszym kraju wiele lat przed uchwaleniem ustawy. Pierwsze pokazy tzw. tyflobilmów zorganizował już w 1999 roku, w Muszynie, Andrzej Woch. Potem, w 2006 roku, przyszła kolej na Białystok i pierwszy seans kinowy, a projekcje z dodatkową ścieżką dźwiękową inicjowane w ramach projektu „Poza Ciszą i Ciemnością”, z którego wyrosła Fundacja Kultury Bez Barier, ruszyły w październiku 2008 roku w Warszawie.

STANDARDY AUDIODESKRYPCJI

chronologicznie

Fundacja Kultury bez Barier – 1 września 2012

Moja droga do audiodeskrypcji – I AKT

STANDARDY AUDIODESKRYPCJI: Fundacja Kultury bez Barrier - Warszawa

Staramy się zachować obiektywizm opisu, rozumiany jako brak wartościowania, komentowania, interpretowania i cenzurowania. Audiodeskryptor nie powinien zawierać w opisie własnych ocen i opinii.

Dla pełnego przekazania treści filmu i intencji jego twórców **sam opis tego, co widać na ekranie jest zwykle niewystarczający.** Ważna jest znajomość języka filmu, stanowiącego o kolejności kadrów i sposobie ich łączenia. Audiodeskryptor odczytuje ten język i jego znaki, zaś ich sens zapisuje w tekście audiodeskrypcji.

Przykładowo: wspomnienia, marzenia, sny, retrospekcje, inne sceny nierealistyczne powinny być nazwane, by ułatwić odbiorcy zrozumienie fabuły i intencji twórców.

Moja droga do audiodeskrypcji – I AKT

Konsekwencje zdefiniowania filmu jako ciągu obrazów i audiodeskrypcji jako opisu:

1. POCZĄTKI POLSKIEJ AUDIODESKRYPCJI - brak informacji o emocjach lub próby opisywania mimiki.

***TYMCZASEM: Emocje są najważniejsze! Film to ciąg emocji.
Widzowie oczekują emocji!***

Nazywanie emocji jest naturalne i oczywiste w formach literackich!

Zamiast – nadmierne koncentrowanie się na opisie (wygląd, ubiór, czynności) – gimnastyka;

Moja droga do audiodeskrypcji – I AKT

Konsekwencje zdefiniowania filmu jako ciągu obrazów i audiodeskrypcji jako opisu:

2. **Opisywanie języka filmu:** „Kamera podjeżdża do drzwi w głębi. Podjazd na górny prostokąt drzwi, który zamienia się w prostokąt na białej terakocie. Kamera unosi się z podłogi...”, Bohater ukazany „z perspektywy żaby”;

A PRZECIEŻ: Język filmu to środek, nie cel!

3. **Opisywanie kadrów:** „...prawy profil mężczyzny na tle zachodzącego słońca” itp.

SPOSTRZEŻENIE: 1. Jeśli to próba odczytania języka kina, to jest to sylabizowanie, 2. Koncentrowanie się na powierzchni obrazu przerywa narrację, 3. Efekt jest niezgrabny językowo, 4. Przy okazji – to niekonsekwencja. Dlaczego opisano ten kadr, a nie inny?

Moja droga do audiodeskrypcji – I AKT

Konsekwencje zdefiniowania filmu jako ciągu obrazów i audiodeskrypcji jako opisu:

4. Opisowe nazywanie postaci, nadawanie imion/przydomek w chwili, gdy padną z ekranu.

TYMCZASEM: Widzący rozpoznają bohaterów natychmiast, jednym rzutem oka. Identyfikują od pierwszego wejrzenia, bez wysiłku. W AD – identyfikacją jest nazwanie.

Moja droga do audiodeskrypcji – II AKT

Pierwszy zwrot akcji – dojdzie od ściany 😊 i wnioski!

- Audiodeskrypcja bazująca na opisie i niekiedy odczytaniu języka kina nie jest odpowiednikiem odbioru filmu przez widzów.
- Wbrew pozorom - jest subiektywna, bo powierzchowna, nieprawdziwa.
- **Opisywanie obrazów nie jest tożsame z podążaniem za ideą filmu, nie jest odczytywaniem intencji twórców, utrudnia zrozumienie...**
- Jeszcze raz jw. : UTRUDNIA, zamiast ułatwiać. Tworzy rebusy i zagadki.
- Nie może dać SATYSFAKCJI.
- Zatrzymanie się na powierzchni obrazu i tego „co widać” nie pozwala napisać atrakcyjnego, obrazowego, barwnego, ciekawego tekstu! A chciałoby się >>>

Moja droga do audiodeskrypcji – II AKT

Wersja kontrastowa ⓘ • Czcionka: A A+ A++

NAPISY – AUDIODESKRYPCJA

Szukam informacji o... 🔍

Kina, teatry, muzea, DVD, trasy turystyczne... bez audiodeskrypcji i napisów są niedostępne!

Aktualności • O nas • Audiodeskrypcja • Napisy • Z dziennika praktyka • Kontakt

Oferta

Publikacje

Szkolenia

• Kontakt •

Napisz do nas:

napisy@audiodeskrypcja.eu

• „Z dziennika praktyka”
• „Aktualności” •

Wybierz miesiąc ▼

Jesteś tutaj: [Strona główna](#) > [Z dziennika praktyka](#) > **Audiodeskryptor reporter?**

• Audiodeskryptor reporter? •

Odkrycie po wysłuchaniu „A teraz na poważnie” – rozmowy Mariusza Szczygła z Mikołajem Lizutem w TOK FM. Refleksje na motywach cytatów.

“ – „Reportaż jest sztuką szczegółu” – tu panowie cytowali Małgorzatę Szejnert. I dalej: „Nie pisz >>pojazd uderzył w drzewo<<, tylko >>toyota roztrzaskała się na stuletnim dębie<<.”

– Rada Mariusza Szczygła: „Pisanie musi być obrazowe. Czytelnik musi sobie wyobrazić daną sytuację. Ogólnik jest wrogiem reportażu”. I definicja: „Publicyści nazywają, reporterzy pokazują”.

Moja refleksja – audiodeskryptor nie zawsze ma na to czas, choć bardzo by chciał. Najczęściej nie ma, ale powinien się starać. Słucham dalej. Co reporterzy pokazują? Szczygła definiuje:

Moja droga do audiodeskrypcji – II AKT

• Audiodeskryptor reporter? •

Odkrycie po wysłuchaniu „A teraz na poważnie” – rozmowy Mariusza Szczygła z Mikołajem Lizutem w TOK FM. Refleksje na motywach cytatów.

“ – „Reportaż jest sztuką szczegółu” – tu panowie cytowali Małgorzatę Szejnert. I dalej: „Nie pisz >>pojazd uderzył w drzewo<<, tylko >>toyota roztrzaskała się na stuletnim dębie<<.”

– Rada Mariusza Szczygła: „Pisanie musi być obrazowe. Czytelnik musi sobie wyobrazić daną sytuację. Ogólnik jest wrogiem reportażu”. I definicja: „Publicyści nazywają, reporterzy pokazują”.

Moja refleksja – audiodeskryptor nie zawsze ma na to czas, choć bardzo by chciał. Najczęściej nie ma, ale powinien się starać. Słucham dalej. Co reporterzy pokazują? Szczygieł definiuje:

Moja droga do audiodeskrypcji – II AKT

- “ – „Głównym kryterium jest prawda. Piszemy to, co zobaczyliśmy. Reporter może wykorzystać każdy zabieg literacki, zrobić wszystko, poza jednym: nie wolno mu nic zmyślać”.
- Lizut stwierdza: „Prawdy obiektywnej nie ma, wszyscy samplujemy przez własną wyobraźnię”.

nie tylko wyobraźnię! Także zmysły, doświadczenie, wrażliwość – włączam się w dyskusję, siedząc przy radiu. Kontynuuje Szczygieł:

- “ – „W jakim kolorze masz T-shirt?” – pyta. – „Jestem daltonistą – żartuje Lizut – Powiedzmy... szaroczarny”. – „A ja uważam, że masz czekoladowy. Ktoś inny, że brązowy. Wszyscy mówimy prawdę. Ponieważ prawdą jest to, co zobaczą nasze oczy i usłyszą nasze uszy. Reporter musi zawierzyć swoim zmysłom. Nie ma innej prawdy. (...) Każdy czytelnik powinien znaleźć swojego ulubionego reportera, zawierzyć jego prawdzie”.

W tym momencie Lizut odkrywa paradoksalną prawdę: „Prawdą jest, że nie ma prawdy”.

Moje odkrycie: Jestem reporterką opisującą filmy! Do niedawna myślałam, że scenarzystką dopisującą didaskalia do już istniejącego filmu. A może nie ma w tym sprzeczności?

Chciałabym usłyszeć kiedyś audiodeskrypcję napisaną przez reportażystę. Może ktoś podpowie Panu Mariuszowi?

Moja droga do audiodeskrypcji – II AKT

POSZUKIWANIE ROZWIĄZAŃ

ZAŁOŻENIA FORMALNE – WYNIKAJĄCE Z OCZYWISTYCH OKOLICZNOŚCI:

- AD to dźwięk;
- Autor AD pisze tekst = świadomie konstruuje formę słowno-dźwiękową.

BON MOT : audiodeskrypcja dociera do odbiorcy z prędkością dźwięku, zaś widzący odbierają film i chłoną informacje z prędkością światła.

WAŻNE: 80% bodźców odbieranych przez człowieka to bodźce wzrokowe!

PROBLEM:

- Jakich użyć środków, by zastąpić 80% informacji? Czy to możliwe?
- Jak uniknąć słabości metody bazującej na opisie?

Moja droga do audiodeskrypcji – II AKT

POSZUKIWANIE ROZWIĄZAŃ

Skoro mamy do dyspozycji słowa i dźwięki...

- AD jest najbliższa formie słuchowiska;
- Powinna świadomie wykorzystywać środki literackie;
- Jej odbiór – recepcja, sposób przyswajania informacji... - jest porównywalny z odbiorem słuchowiska lub audiobooka;
- Sensem AD powinno być opowiedzenie historii (CO SIĘ DZIEJE?, O CO CHODZI?) nie - opisanie filmu;
- W analizie odbioru AD mogą mieć zastosowanie narzędzia znane w psychologii odbioru literatury **LUB nasze wspólne doświadczenia odbiorców literatury:**

Czytelnik (słuchacz audiobooka) nie wyświetla w głowie filmu, odbiór słów to nie - strumień wizualizacji. Wizualizacja zdarza się, ale tylko w wybranych fragmentach i nie jest najważniejsza, czego dowodzą nieliczne badania odbioru słuchowisk.

Moja droga do audiodeskrypcji – II AKT

Karolina Albińska: Atrakcyjność słuchowiska w oczach współczesnego radiostuchacza

- Dla 98% kobiet i 90% mężczyzn oprawa dźwiękowo-muzyczna okazała się istotnym elementem wspomagającym wyobraźnię.
- Najbardziej oddziaływującymi na wyobraźnię elementami fonicznymi były głos ludzi (sposób mówienia) oraz mowa ludzka (wypowiedane słowa).
- Dla znaczącej większości respondentów brak obrazu nie stanowi przeszkody w percepcji słuchowiska.

- OPIS POSTACI:

30% kobiet i 50 % mężczyzn po wysłuchaniu słuchowiska nie było sobie w stanie zwizualizować wyglądu głównej bohaterki. Było to także jedyne pytanie w całej ankiecie, które część respondentów pozostawiła bez odpowiedzi, nie uzasadniając swojego postępowania.

WĄTPLIWOŚĆ – być może niewidomi odbiorcy AD mają inne oczekiwania? Niemniej... >>>

Moja droga do audiodeskrypcji – II AKT

Jacek Ostaszewski: O widzu myślącym

Trzy zakresy wiedzy aktywizowane w trakcie postrzegania i rozumienia filmu:

1. **Wiedza narracyjna**, która nie będąc zasobem wiedzy specyficznie filmowej, pełni najważniejszą funkcję w opracowaniu opowieści filmowej (wiedza o typowych fabułach, rolach protagonistów, sekwencjach działań i wzorach łączenia ich w koherentną akcję)

2. **Ogólna wiedza o świecie**, dzięki której widz wyciąga wnioski dotyczące zdarzeń nieprzedstawionych i na podstawie odpowiednich danych weryfikuje wnioski.
(...powiązana z wiedzą narracyjną, gdyż wypełnianie luk musi być uzgadniane z przyjętym dla narracji schematem elips temporalnych...)

3. **Wiedza o filmowych środkach i formach przedstawiania** - montaż, kadrowanie, kąty widzenia kamery, transfokacje, jazdy, panoramy, efekty barwne i dźwiękowe, muzykę itp. Odbiorca, dzięki wiedzy, jaką posiadał na ich temat, może śledzić narrację filmową i budować oczekiwania co do rozwoju wypadków.

Brak trzeciego zakresu – osoba niewidoma może rekompensować wiedzę o ŚRODKACH LITERACKICH I DOŚWIADCZENIEM W ODBIORZE LITERATURY.

Moja droga do audiodeskrypcji – II AKT

WNIOSEK: Pisząc AD również możemy liczyć na trzy zakresy wiedzy:

- Wiedzę narracyjną;
- Ogólną wiedzę o świecie;
- Wiedzę o literackich środkach i formach przedstawiania.

Moja droga do audiodeskrypcji – III AKT

I TU SIĘ POJAWIA NARRACJA,
czyli DRUGI ZWROT AKCJI!

WNIOSEK: Audiodeskrypcja to dźwiękowa forma narracyjna. W warstwie literackiej zawiera elementy narracji i opisu, strukturą odtwarza i podkreśla strukturę scenariusza filmu.

ARYSTOTELES: *narracja to opowieść posiadająca początek, środek i koniec oraz wiążący je główny wątek.*

Moja droga do audiodeskrypcji – III AKT

Syd Field (1979) „Biblia” scenarzystów

PARADYGMAT SCENARIUSZA FILMOWEGO

(1 strona scenariusza = 1 minuta filmu)

POCZĄTEK

ŚRODEK

KONIEC

AKT I

AKT II

AKT III

ekspozycja
(s. 1-30)

pierwszy punkt
zwrotny
(s. 25-27)

konfrontacja
(s. 30-90)

drugi punkt
zwrotny
(s. 85-90)³

rozwiązanie
(s. 90-120)

King, Jak pisać. Pamiętnik rzemieślnika, tłum. P. Braiter, Warszawa 2001, s. 126.

ystoteles, Retoryka. Retoryka dla Aleksandra. Poetyka, tłum. i oprac. H. Podbielski, Warszawa 2004, s. 327-328.

Field, R. Rilla, Pisanie scenariusza filmowego, tłum. W. Wertenstein, B. Pankau, Warszawa 1998, s. 97.

1

kbf★

kraków
CITY OF LITERATURE
UNESCO

[KULTURA
DOSTĘPNA

NARODOWE
CENTRUM
KULTURY

Dofinansowano ze środków Narodowego Centrum Kultury
w ramach programu Kultura - Interwencje 2015

Moja droga do audiodeskrpcji – III AKT

PARADYGMAT SYDA FIELDA – 1979

- **Ekspozycja** - przedstawienie bohaterów i ich świata. Świat i losy bohatera zaburza **pierwszy punkt zwrotny**, który prowadzi do...
- **Aktu drugiego** (najdłuższego), czyli konfrontacji. Konflikt zawiązany w akcie pierwszym prowadzi do **drugiego punktu zwrotnego**, po którym zaczyna się...
- **...akt trzeci** - bohaterowie (zazwyczaj jakoś odmienieni) wracają do domu.

Moja droga do audiodeskrypcji – III AKT

Wybory i zadania:

- Wybór właściwej proporcji między opisem i opowiadaniem;
- Wybór właściwego momentu przekazania informacji;
- Świadome unikanie zaburzania ważnych momentów narracji informacjami nieistotnymi;
- Podkreślenie informacji, służących konstrukcji narracji;
- Podkreślanie informacji służących charakterystyce bohatera;
- Oddanie klimatu, rytmu, nastroju... - właściwy dobór słów.

Moja droga do audiodeskrypcji – III AKT

PRZYKŁADY:

- **Wybór bohaterów. Nazwanie.** Nawet jeśli nie są eksponowani w początkowych scenach (świadomie lub nie, może słabość scenariusza lub realizacji) my musimy bohatera wyłowić i NAZWAĆ! - **Nazwanie to identyfikacja!!!**

PRZYKŁAD: WOŁYŃ - trzej chłopcy (10:10:15, 10:12:27), Antek Wilk (10:24:59), mieszkańcy wsi. Widzący – poznają (lub nie?), niewidzącym – musimy wskazać przez nazwanie.

PRZYKŁAD: MILCZENIE – nazwanie miejsc.

WARTO KORZYSTAĆ Z DODATKOWYCH MATERIAŁÓW, CZĘSTO SĄ NIEZBĘDNE:

- scenariusz!!!
- lista dialogowa
- Inny pierwowzór literacki

Moja droga do audiodeskrpcji – III AKT

PRZYKŁADY:

- **Podkreślanie charakteru sceny wyborem informacji i formą** - rytmem słów, długością zdań... - sceny emocji, sceny akcji, sceny informacji.

SUSPENS CHITCHOCKA (w ramach sceny, sekwencji i całego filmu) zasada naprzemienności scen o różnych natężeniach emocji.

Inaczej mówiąc – świadomie decydujemy, czy i kiedy możemy pisać o kolorze krawata bohatera (może być ważny), a kiedy o jego relacjach ze światem – emocjach, konfliktach... Kiedy i jak pisać o jego przemianie!

W praktyce - informacje i emocje pojawiają się równolegle – musimy świadomie wybrać, co jest najważniejsze.

Moja droga do audiodeskrpcji – III AKT

PRZYKŁADY cd.:

- Oprócz analizy struktury narracji **RÓWNIE WAŻNA jest analiza BOHATERA/bohaterów** - zdefiniowanie jego najważniejszych cech – wyglądu i zachowania. Mając wybór, a zwykle go mamy, podkreślamy cechy budujące postać. Zostawiamy tropy dla odbiorców. **Szczegółowy opis ewentualnie przenosimy do osobnego tekstu.**

Martin Scorsese: Milczenie

- *Garupe - szczupły brunet o surowym wyrazie twarzy...*
- *Rodríguez - smukły szatyn z brodą.*
- *Garupe z bezradnie zwieszoną głową. / Rodríguez wystawia twarz do słońca.*
- *Garupe sparaliżowany lękiem. / Rodríguez wodzi wzrokiem.*
- *Rodríguez i Mokiczi klęczą, stykają czoła. Rodríguez przygarnia Mokiczego, kładzie dłoń na jego głowie. / Garupe mierzy ich surowym wzrokiem.*

WOLNE WNIOSKI 1.

- AD musi być konsekwentna, logiczna, schematyczna - w dobrym tego słowa znaczeniu.
- Odbiorca zawsze wie – O CO CHODZI i CO SIĘ DZIEJE;
- AD musi dawać odbiorcy POCZUCIE BEZPIECZEŃSTWA. Odbiorca ma pewność, że to, co mówimy, JEST PRAWDZIWE, WAŻNE I CZEMUŚ SŁUŻY (jak w dobrym scenariuszu).
- Wyjątkiem – opisy przyrody. Klimatotwórcze, ale oczywiście także wkomponowujące się w strukturę (oddech, zatrzymanie, często po to, by za chwilę zaskoczenie było tym większe...)

WOLNE WNIOSKI 2.

- Łatwiej pisze się AD do filmów mających logicznie skonstruowany scenariusz i dobrze skonstruowanych bohaterów;
- Poznanie strategii scenarzystów, konwencji, zasad konstruowania akcji i konstruowania bohaterów daje nam podobne narzędzia;
- Niezależnie od wszystkiego powyżej, warto starać się podkreślać rytmem słów także montaż obrazu – zamiast (bezsensownego) opisywania języka kina – wywołać efekt podobny do tego, który stwarza np. jazda kamery - jeśli to możliwe... 😊 , jeśli mamy na to pomysł...
- Jeśli dźwięk filmu sam się tłumaczy – nie przeszkadzajmy.

WOLNE WNIOSKI 3.

- Wszystko powyższe dotyczy audiodeskrypcji przezroczystej, prowadzonej przez narratora behawioralnego (z wyczuciem psychologicznym).
- Możemy się też zdecydować na wybór narracji wszechwiedzącej, autorskiej.

Ale to całkiem inna bajka!

AUDIODESKRYPCJA - ćwiczenia

ANEKS: JAK TO SIĘ ROBI? ĆWICZENIA DLA STUDENTÓW:

- Opis sytuacji - opowiedzenie sceny, sekwencji;
- Opis obrazu - definiowanie ogółu;
- Analiza filmu - znalezienie punktów kulminacyjnych, zwrotów akcji;
- Charakterystyka bohatera – cech wyglądu i zachowania;
- Szukanie właściwych słów – słowniczek.

NAPISY – AUDIODESKRYPCJA

Szukam informacji o...

Kina, teatry, muzea, DVD, trasy turystyczne... bez audiodeskrypcji i napisów są niedostępne!

[Aktualności](#) • [O nas](#) • [Audiodeskrypcja](#) • [Napisy](#) • [Z dziennika praktyka](#) • [Kontakt](#)

[Dekalog audiodeskrytora – wstęp](#)

ZAŁOŻENIA

(oczywiste, choć dotychczas niedoceniane w zasadach tworzenia audiodeskrypcji):

Audiodeskrypcja jest do SŁUCHANIA. Fabuła filmu – do OPOWIADANIA. Ścieżka dźwiękowa filmu i wpleciony w nią odczytany tekst audiodeskrypcji to wyłącznie DŹWIĘK. Pisząc tekst, należy mieć świadomość specyfiki odbioru dźwiękowej formy narracyjnej.

DEFINICJA: Tekst audiodeskrypcji filmu to przekład języka filmu na tekst, zawierający elementy narracji i opisu.

1. Zarejestrowany tekst audiodeskrypcji powinien mieć wszystkie cechy dobrego tekstu i wszystkie cechy dobrego nagrania.
2. Wybierając informacje, które znajdują się w tekście audiodeskrypcji, kierujemy się ich znaczeniem dla rozwoju narracji. Dokonując selekcji informacji pamiętamy, że audiodeskrypcja dociera do odbiorcy z prędkością dźwięku, zaś widzcy odbierają film i chłoną informacje z prędkością światła.

Ciąg dalszy nastąpi...

www.napisy-audiodeskrypcja.pl

www.audiodeskrypcja.eu

www.napisydlanieslyszacych.pl

Dziękuję za uwagę!

Zapraszam na strony:

www.napisy-audiodeskrypcja.pl

www.audiodeskrypcja.eu

www.napisydlanieszyszacych.pl

<http://www.facebook.com/pages/Napisy-Audiodeskrypcja/>